

[Christmas Møller.]

forskellige Grunde, den, at man godt kan lide at komme først, og den, at man gerne, om jeg saa maa sige, har villet give det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard en Kompliment; for dette Forslag er jo i høj Grad et Vidnesbyrd om, hvilken Indflydelse det ærede Medlem som Indenrigsminister og Det radikale Venstre havde i Ministeriet Stauning-Munch. Den gældende kommunale Valglov, som vel i det store og hele maa siges at være en god Lov, blev gennemført den 22. December 1936, det var altsaa lige efter Landstingsvalget i 1936, det var i den første Rigsdagssamling, hvor Radikale og Socialdemokrater havde Flertal alene og kunde gøre, ganske hvad de vilde. Da fremsatte altsaa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard som Indenrigsminister et Lovforslag om Ændringer i den kommunale Valglov, et Lovforslag, som blev noget ændret i Tinget, men som Radikale og Socialdemokrater gennemførte imod Konservative og Venstres Stemmer, baade i Folketinget og Landstinget, og jeg maa maaske have Lov til at citere en lille Smule af, hvad den socialdemokratiske Ordfører, det daværende ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde ved den Lejlighed. Hr. A. C. Mortensen var meget vred paa de konservative Partier — altsaa Venstre og de Konservative — og hoverede over, at nu kunde de ikke længere dirigere Lovgivningen, nu kunde de ikke længere fastsætte meget strenge Bestemmelser for Opnaelsen af kommunal Valgret o. s. v. — det findes paa Sp. 1327 —, og senere siger Hr. A. C. Mortensen, Socialdemokratiets Ordfører, ordret:

„Vi forkaster ikke det Princip, at for at opnaa kommunal Valgret skal man være kommunal Skatteyder, men vi finder, at Kravet om Skattebetaling i 6 eller 7 Kvartaler er et alt for stort Krav.“

Ja, det kan jeg godt forstaa, at Hr. A. C. Mortensen fandt, og derfor blev det ogsaa sat ned, det blev altsaa forbedret, efter Socialdemokratiets Opfattelse, i Folketinget, og den gældende Lov er den, Socialdemokraterne dengang sammen med de Radikale kunde faa nøjagtig som de vilde.

Jeg er enig i de Betragtninger, som er gjort gældende om, at der skal være et vist Kendskab til, at der skal være en vis Interesse for den Kommune, i hvilken man skal have Lov til at stemme, og ud fra den Betragtning kan vi for vort Vedkommende ikke erkende, at det Forslag, som Socialdemokraterne her har forelagt,

er rimeligt, og jeg har maaske ogsaa Lov til at paastaa, at Socialdemokratiet, dengang de havde Magten til at gøre, hvad de vilde — for man kan vel ikke sige, at en Uenighed mellem de to daværende Regeringspartier var Grunden —, hævdede, om jeg saa maa sige, ganske det samme Synspunkt, som her gøres gældende af mig og andre. Det var Skattebestemmelsen.

Med Hensyn til Opholdsbestemmelsen siger Hr. A. C. Mortensen:

„Jeg tvivler dog om, at det skulde være nødvendigt at kræve et saa langt Ophold, som her er foreslaaet.“

Han tvivler ikke om, at der skal være et Ophold i Kommunen. Hvis jeg ikke husker fejl, var det det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Forslag, at man skulde have haft Ophold efter 30. Juni; 30. Juni var Datoen i Forslaget, og det blev rettet til 15. November. Men Hr. A. C. Mortensen, Socialdemokratiets Ordfører dengang, siger at der skal være Ophold, men det er maaske for langt. Det bliver i Folketinget ændret til 15. November. Hr. A. C. Mortensen sagde:

„... jeg vil derfor tro, at man i hvert Fald kan komme saa langt ned som til den 5. November i det Finansaar, hvori Valget skal foregaa.“

Saa fik man altsaa 15. November; Hr. A. C. Mortensen og Socialdemokratiet tjente oven i Købet 10 Dage.

Saaledes var altsaa i 1936—37 Stillingen paa de to vigtige Omraader, som Socialdemokratiet stiller Ændringsforslag om: Skat og Ophold, og jeg tror ikke, der er nogen, som vil tro den Betragtning, at det alene har været Det radikale Venstres store Indflydelse, der har gjort sig gældende, og at der ikke hos overmaade store Dele af Socialdemokratiet har været den Betragtning, at der virkelig skulde et vist Kendskab til, en vis Interesse for Kommunen, en vis Samhørighed i dog et lille Stykke Tid, saaledes som vi har Udtryk for det i den gældende Lov. Det er sikkert denne Betragtning, der har gjort sig gældende, og den Betragtning er efter vor Opfattelse stadig rigtig. Man maa jo ogsaa have Lov til at spørge den ærede Ordfører for Socialdemokratiet: Hvordan er det andre Steder, hvordan er det i den socialdemokratiske Fagforening, hvordan er det alle de Steder, hvor Medlemskab og Medlemskontingentbetaling kræves for at udøve en Ret? Dette kan ikke gøres gældende for Statens Vedkommende i saa høj Grad — lad mig blot nævne den indirekte Beskatning, paa den anden Side samtidig